

نقش پدرام شریفی در «هم گناه» رابرای خودم نوشته بودم

محسن کبیایی نویسنده و بازیگر سریال «هم گناه» درباره تجربه نگارش و ایفای نقش در این سریال که در شبکه نمایش خانگی در حال پخش است توضیحاتی ارائه کرد. به گزارش خبرگزاری مهر، کبیایی درباره قصه و ساختار سریال «هم گناه» گفت: به نظر من ما خیلی برای این خروجی تلاش کردیم چون واقعا برای فیلم‌نامه، قصه و انتخاب بازیگر زمان گذاشتیم.این بازیگر در پاسخ به اینکه چرا در «هم گناه» و دیگر سریال‌های شبکه نمایش خانگی، محور اصلی داستان معمولا خانواده‌های بالاشهری هستند، توضیح داد: خانواده‌ها در سریال «هم گناه» بالاشهری نیستند. بالاشهری یعنی آدم‌هایی که تازه به پول رسیده‌اند، با این حال آدم‌هایی از قشر مرفه و پول‌دار یکی از اجزای قصه‌های ما هستند و محور نیستند.او با اشاره به نقش خود در «هم گناه» نیز گفت: من قرار نبود نقش آرمان را بازی کنم. خودم دوست داشتم نقش پیمان با بازی پدرام شریفی را بازی کنم چون از نظر بازیگری این نقش برای خود من چالش بود ولی اینجا مصطفی (کبیایی) ترجیح داد که من ایفاگر شخصیت آرمان باشم در حالی که من طراحی این شخصیت را برای خودم ننوشته بودم.کبیایی درباره اینکه چرا هر یک از خانواده‌ها در قصه دچار مشکل ارتباط و حتی بیشتر درگیر جدایی هستند، پاسخ داد: این تأثیری است که اجتماع روی خانواده‌ها گذاشته است. در ظاهر و از بیرون که به خانواده صوری نگاه می‌کنید پوسته‌ای دارد که وقتی داخلش می‌شوید متفاوت است و آدم‌ها از هم دور شده‌اند و ما خواستیم این را نشان دهیم.

انتشار زندگی‌نامه آدریزی به زبان کودکان

پایگاه «کودک ایران‌صدا» به مناسبت روز ادبیات کودکان و نوجوانان زندگی‌نامه مهدی آدریزی را در قالب کتاب گویای مشاهیر ایران و جهان به زبان ساده و فهم‌شدنی برای کودکان تهیه و به صورت رایگان در اختیار مخاطبان خود قرار داده است.نویسندگی و تهیه‌کنندگی این کتاب گویا بر عهده آسپه حیدری‌شاهی‌سرای بوده و اشکان صادقی آن را روایت کرده است.

علاقه‌مندان برای شنیدن این کتاب گویا می‌توانند نرم‌افزار تلفن همراه ایران‌صدا را برای سیستم عامل اندروید و IOS از نشانی IRANSEDA.IR به‌صورت رایگان دریافت کنند.

نام فیلم	شبکه	روز	ساعت
مردی که موش شد	سه	پنجشنبه	۱۰
مردی روی لبه	چهار	پنجشنبه	۱۰:۳۰
نازلی	نمایش	پنجشنبه	۱۳
نازگل، اژدهای کوچک	کودک	پنجشنبه	۱۴
باغبان	نمایش	پنجشنبه	۱۵
مجرم	سه	پنجشنبه	۱۶
سفر به سلامت	نمایش	پنجشنبه	۱۷
بچه نشو	امید	پنجشنبه	۱۷:۴۵
فروشگاه عجیب آقای مگوریوم	نمایش	پنجشنبه	۱۹
دانکرک	چهار	پنجشنبه	۲۱
دیوار آتشین	نمایش	پنجشنبه	۲۱
هتل نقاب پوش	نمایش	پنجشنبه	۲۳
گوهرشاد	یک	پنجشنبه	۲۳
سیب ترش	شما	پنجشنبه	۲۴
همه خوب هستند	دو	جمعه	۱:۱۰
قصه گو	دو	جمعه	۸
در جستجوی دری	پنج	جمعه	۹
سر به مهر	سه	جمعه	۱۰
اشیا از آنچه درآینه می‌بینید به‌شمانزدیک‌ترند	نمایش	جمعه	۱۳
جلباب	شما	جمعه	۱۳:۳۰
مهندس باب	کودک	جمعه	۱۴
فراسرعت	سه	جمعه	۱۴:۳۰
سرقت از موزه	نمایش	جمعه	۱۵
قصه‌های مجید (اردو)	یک	جمعه	۱۶
دق‌ترچه خاطرات	دو	جمعه	۱۷
خاموشی ستاره	نمایش	جمعه	۱۷
بیمه عمر	امید	جمعه	۱۷:۴۵
شعله ور	افق	جمعه	۱۸:۳۰
کلاه قرمزی و پسرخاله	نمایش	جمعه	۱۹
دونده	چهار	جمعه	۲۱
ایندانا جونز و قلمرو مجسمه بلورین	نمایش	جمعه	۲۱
زیر سایه ماه	نمایش	جمعه	۲۳

شهریار

روزنامه شهرامید وزندگی

شماره ۱۲۹۹

۱۷ شهریور ۱۳۴۷

شماره ۲۴۷

۱۴

فرهنگ و هنر

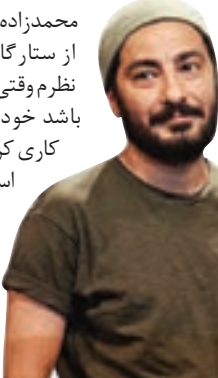
کاری کردم که رابرت دنبرو هم انجام داده است

محمدزاده در پاسخ به انتقادهایی که علیه او و حضورش در عرصه تبلیغات مطرح شده است در گفت‌وگو با فریدون جیرانی در کافه آپارات توضیح داد: همیشه نظرات مثبت و منفی درباره فعالیت‌های هنرمندان و افراد شناخته شده مطرح است و من از این بابت هیچ

گله‌ای ندارم. اگر من بازیگر جسوری باشم و بخواهم یک کار تازه‌ای انجام دهم می‌گویند که نباید این کار را یکنی!ولی همین اتفاق در خارج از کشور بیفتد آن را تأیید می‌کنند.

به نظر او تبلیغات می‌تواند روی کار هنرمندان تأثیر بگذارد. از این نظر که بدون دغدغه مالی انتخاب‌های بهتری داشته باشند.

محمدزاده همچنین با اشاره به حضور خیلی از ستارگان هالیوود در تبلیغات گفت: به نظرم وقتی سن آدم بالا می‌رود باید حواسش باشد خودش را به هر جایی نفروشد. من کاری کردم که رابرت دنبرو هم انجام داده است. جهان سوم یعنی اینکه ما هیچ وقت خودمان را قد انوری‌ها نباید ببینیم. من پای تصمیمی که گرفتم ایستاده‌ام. قطعاً مردم من را با کار تبلیغات به یاد نخواهند آورد چون می‌دانم

مختصر و مفید

مروری بر کارنامه ناصر تقوایی، به مناسبت سالروز تولدش

محمد عنبرسوز

یکی از فیلم‌سازان دغدغه‌مند و کاربلدی که جریان اصلی سینمای ایران را متحول کرد و به جنبش موج نوی سینمای ایران معروف شد، ناصر تقوایی است. او متولد ۱۹ تیر ماه ۱۳۲۰ در آبادان، کارگردانی گزیده‌کار و در عین حال مهم در تاریخ سینمای ایران که با کمتر از ده فیلم سینمایی، نامش را برای همیشه در حافظه هنر هفتم ثبت کرده است. به مناسبت هفتاد و نهمین سالگرد تولد ناصر تقوایی، مروری داریم بر کارنامه هنری و سبک فیلم‌سازی‌اش.

مستندسازی

مخاطبان سینما، از قدیم تا امروز، معمولاً با آثار کارگردان‌هایی که پس از یک دوره مستندسازی به تولید فیلم‌های بلند روی می‌آورند، ارتباط خوبی برقرار می‌کنند. ورود ناصر تقوایی به عرصه سینمای داستانی هم به نوعی از مستندسازی آغاز شد و شاید یکی از دلایل موفقیت او همین نگاه مستندگونه‌اش باشد. تقوایی که با عضویت در تیم تولید مستند «خشت و آیین»ه، اثر ابراهیم گلستان، در این عرصه کسب تجربه کرده بود، خیلی زود در قامت یک مستندساز مستقل قدم گذاشت و با نگاه تجربی خاص خودش، به بازماندنی هنری موضوعات مورد علاقه‌اش در قالب مستند پرداخت. نخستین مستند او با عنوان «تاکسی‌متر» اثری است با لحنی گزارش‌گونه که به یک موضوع به‌ظاهر ساده درباره تاکسی می‌پردازد. با این حال، شکل مستندسازی تقوایی، به مرور تغییر کرد و بر روی موضوعات مورد علاقه خودش متمرکز شد. مستندهای ناصر تقوایی به وضوح دغدغه‌های بومی و آیینی او را منعکس می‌کنند و این موضوع را به طور خاص، از مستندهای «ربعین»، «باد جن» و «مشهد قالی» می‌توان دریافت. علاقه او به موضوعات بومی و سنت‌های رایج در مناطق مختلف کشور مان که در این مستندها به وضوح دیده می‌شود، با فضای فیلم‌های داستانی او نیز ارتباطی انکارناشدنی دارد و میزان تعلق خاطر و وطن‌دوستی او را، به عنوان یک هنرمند اهل فرهنگ، نشان می‌دهد. خصایص مردم‌شناسانه ایرانی در مستندهای تقوایی پررنگ است. ساخت مستند «تمرین آخر، تعزیه حر دلاور» او در سال ۱۳۸۲، در ثبت جهانی مراسم تعزیه در سازمان میراث جهانی یونسکو تأثیر گذار بود.

در جعبه جادویی

یکی از فاخرترین سریال‌های کمدی تاریخ تلویزیون ایران، حاصل کار ناصر تقوایی است که هنوز هم تماشای آن می‌تواند علاقه‌مندان سریال‌های تلویزیونی را سر ذوق بیاورد. سطح کیفی بالای «دایی جان ناپلئون»، در روزگاری که تقریباً هیچ نمونه مشابه و سرمشقی مقایسه‌شدنی برای تولید سریال کمدی در ایران وجود نداشت، مخاطب را حیرت‌زده می‌کند. این سریال شاه‌زده قسمتی که در سال ۱۳۵۵ روی آنتن رفت، نمونه ناب پرداخت تیپ‌بری تولید یک مجموعه کمدی است که کنایه‌های ظریف و نقادانه‌اش به شرایط زمانه در کنار نمادپردازی تیپ‌های جاافتاده، آن را به یکی از معدود سریال‌های ماندگار قبل از انقلاب تبدیل کرد. «دایی جان ناپلئون» تنها سریال کارنامه تقوایی محسوب می‌شود؛ اما حواشی حضور ناتمام او در پروژه «کوچک جنگلی» هنوز هم ادامه دارد و ابعاد این تجربه تلخ برای او هیچ‌وقت، به طور شفاف و قانع‌کننده برای مردم، بیان نشد. تقوایی فیلم‌نامه این سریال تاریخی را که از نخستین تجربه‌های بیگ‌پرداکشن تلویزیون ایران بود، با اقتباس از کتاب «مردی از جنگل» نوشته احمد احرار، به رشته تحریر درآورد؛ این پروژه، به دلیل آنچه طولانی شدن پیش‌تولید بیان شد، نهایتاً با کارگردانی بهروز افخمی جلوی دوربین رفت و مجموعه آبرومند و درخور اعتنایی هم از آب درآمد؛ هرچند «کوچک جنگلی» شاید می‌توانست با کارگردانی ناصر تقوایی به سریالی جاودانه در تلویزیون تبدیل شود.

کم‌کار و مؤثر

نقش اصلی مرد برای داریوش ارجمند، بهترین بازیگر نقش مکمل مرد برای سعید پورصمیمی و فتحعلی اویسی، بهترین موسیقی متن و بهترین فیلم‌برداری نامزد سیمرغ شود که از این میان داریوش ارجمند و سعید پورصمیمی برنده جوایز بازیگری شدند. در سال ۱۳۶۸ تقوایی فیلمی را در شمال کشور ساخت که به لحاظ شخصیت‌پردازی و لحن فیلم‌سازی، تا حدودی یادآور سریال معروف او، یعنی «دایی جان ناپلئون»، بود. «ای ایران» با بازی چشم‌نواز اکبر عبدی، اثری کمدی و نمادپردازانه درباره شخصیتی مستبد به نام گروهبان مکنونی است که با مردم منطقه خود در تقابل قرار می‌گیرد و ماجراهای عجیبی را از سر می‌گذراند.

ساخت تنها سه فیلم سینمایی بلند در ۴۰ سال اخیر، برای تبدیل شدن ناصر تقوایی به یکی از محبوب‌ترین فیلم‌سازان معاصر ایرانی کافی است. او با همین سه فیلم، در کنار یک قسمت از مجموعه اپیزودیک «قصه‌های کیش» با عنوان «کشتی یونانی»، توانست احترام اهالی سینما را به خود جلب کند. نخستین اثر او پس از انقلاب اسلامی که ماندگارترین فیلم کارنامه تقوایی هم به حساب می‌آید، «تا خدا خورشید» است که فضاهای ترازیک و پرافت‌وخیز را بر روی دریا، با اجرایی خیره‌کننده و سینمایی، روایت می‌کند. این فیلم در پنجمین دوره جشنواره فیلم فجر توانست در هفت رشته بهترین فیلم، بهترین کارگردانی، بهترین بازیگر

بهتر است در ایران به سراغ ژانر وحشت نرویم

فرزاد موتمن در گفت‌وگوی آنلاین به بررسی ژانر در کارگردانی پرداخت

او ادامه داد: ما نباید کلیشه‌های آثار آمریکایی یا دیگر کشورها را در استفاده از ژانر به کار ببریم. بهتر است ابتدا آن‌ها را به سبک کاری خودمان ترجمه کنیم. برای این منظور باید زبان ژانر جامعه و زبان‌های ژانری در جامعه را بشناسیم. مسعود کیمیایی نمونه موفقی از ترجمه ژانر هاست که باید از او بیاموزیم. به باور کارگردان «چشم و گوش بسته»، بازسازی در سینما دلایل مختلفی دارد: سینما از اولین سال احداث، اقتباس کرده است. در ابتدا این اقتباس، ادبی بوده و بعد از جنگ جهانی دوم، سینما پوست‌اندازی کرد و به هنر کسب تبدیل شد. دلیل اولیه این امر، تجربیات فیلم‌سازان تجربه‌گرا در اروپا بود. در واقع فیلم‌ساز سینمای صنعتی از تجربیاتش استفاده می‌کرد و به زبان عام سخن می‌گفت. یکی دیگر از علل اقتباس این است که فیلم‌ساز آمریکایی که بازار خوبی در اختیار دارد، تصمیم می‌گیرد فیلمی که قبلاً خیلی خوب ساخته شده را در جامعه خود ترجمه کند. موتمن به فیلم‌سازان جوان پیشنهاد کرد: آثار کلاسیک، سرچشمه و مادر هستند و به ما یاد می‌دهند چطور قصه بگوییم. در عین حال باید دین آن‌ها و تجربیات مدرن و مقایسه، می‌توان تأثیر گذشت زمان و تحولات اجتماعی را متوجه شد. ژانر در اینجا به کمک می‌آید. برای کسب تجربه در ساخت فیلم، باید تا حد توان فیلم دید. سینمای ایران بیش از هر چیز، تحت تأثیر نئورئالیسم ایتالیاست؛ بنابراین خوب است آن را بشناسیم. مهم‌ترین کار هر فیلم‌ساز برای پیدا کردن سبک شخصی، خودشناسی است.

او که باور دارد در ایران بهتر است فیلم‌ساز به سراغ ژانر ترسناک و وحشت نرود، گفت: ضوابط ساخت فیلم در ایران، مانع ساخت فیلم ترسناک خوب می‌شود. آثار ترسناک، ریشه در اسطوره‌ها دارند لذا به دلیل وجود ممیزی، بهتر است به سمت ساخت فیلم ترسناک نرویم.

در جنبه‌های مختلف فیلم تأثیرگذار است. نویسنده «سراسر شب» افزود: برای دکوپاژ هر صحنه، چند نکته مهم وجود دارد؛ اولین نکته این است که باید دیالوگ‌های مهم پیدا شوند تا نحوه فیلم‌برداری مشخص شود. معمولاً هر صحنه با یک شخصیت آغاز می‌شود. بنابراین نکته دیگر این است که باید چگونگی وارد شدن به نقاط دید مختلف را مشخص کرد. مورد سوم، حرکت و افزودن شخصیت‌هاست؛ زیرا باعث می‌شود از چند خط فرضی هم‌زمان استفاده کرد. این نکت در فیلم‌های کوتاه و بلند، تفاوت چندانی ندارند.

موتمن با اشاره به ژانر کمدی و ترسناک، به مقایسه این دو پرداخت: هر ژانر، مواردی را به اثر تحمیل می‌کند. مثلاً ترس و کمدی برخلاف دیگر ژانرها، ناشی از غرایز انسان‌ها هستند؛ به همین دلیل اساساً یک ژانر محسوب می‌شوند، چون ابزارشان شبیه

است. در دو ژانر ترسناک و کمدی، غلو صورت می‌گیرد. در غیر این صورت، اثری ترسناک یا خنده‌دار نخواهیم داشت. البته غلو و بزرگ‌نمایی در ژانر ترسناک، بیشتر در صدا انجام می‌شود.

غزاله حسین‌پور
gh.hoseinpour@shahraranews.ir

فرزاد موتمن؛ نویسنده و کارگردان سینما، از نشست آنلاینی که شامگاه سه‌شنبه به میزبانی شعبه خراسان انجمن سینمای جوانان ایران برگزار شد، به موضوع کارگردانی بر اساس ژانر پرداخت. کارگردان و تهیه‌کننده «خداحافظی طولانی» با بیان اینکه ژانر، مجموعه‌ای از فیلم‌هاست که ویژگی‌های مشترک دارند، درباره ژانر در فیلم کوتاه گفت: فیلم‌های کوتاهی در ژانرهای مختلف وجود دارند، اما کمیاب هستند. علت این است که فیلم کوتاه، موقعیت چندانی برای شخصیت‌پردازی و داستان‌گویی ندارد.

او که مهم‌ترین ویژگی یک فیلم کوتاه را غافل‌گیر کردن مخاطب با تغییر موقعیت دانست، درباره نقش فیلم‌نامه در اثر توضیح داد: همه چیز از جمله؛ ریتم، تعداد پلان، حرکت دوربین و… به فیلم‌نامه بستگی دارد. شخصیت‌پردازی با حادئه‌محور بودن فیلم‌نامه